

pilissed Talled peawad sinnul Paigaks
ollema, siis teggid nemmad keik täppi-
lissed, ja kui ta ütles: need lappilissed;
siis teggid nemmad keik lappilissed Talled.

§. 197. Ta räkis neile ka ülles, mis
Räsko ta Jummalalt olli sanud, seält
ärramiinna keige omma Warrandussega
(§. 195.) Temma Raesed heitsid temma-
ga warsi ühte Nousse, ja ütlesid: eks
meie olle kui wõõrad Innimesed ommast
Jesast arwatud? ta on meid otse ärrami-
nud, ja ifka meie Omma ärrasõnud —;
keik mis Jummal sinnule on ütelnud,
sedda te!

§. 198. Jakobbil juhtus se Onneks,
et Laban olli kaunist kaugele Koddunt
ärralainud, omma Lambaid nütma.
Jakob wöttis siis Kätte, ja panni om-
mad Lapsed ja ommad Raesed Kammelide
ja

ja satis keik ommad Esjussed, siresd ja
pissokessed, mis ta ennesele olli joudnud
sada Mesopotamia Maal, seält ärra,
ja keik omma Warrandust, mis ta en-
nesele olli kokkopannud, et ta pididi min-
nema omma Josa Jsaaki jure jälle Ka-
naani-Male (§. 173.). Ja et Rael olli
Jakobbilt õppinud, Jehowat, sedda ek-
lawat Jummalat auustama, siis wõt-
tis temma fallaja need Terawl-Kujud
ärra, mis temma Josa Laban prukis
kui Jummalaid auustada (§. 80.).

§. 199. Nenda Jakob pöggenes, ja
keik, mis temmal olli, ja läks ülle
Wratti-Jõe (§. 139.), ja sai Rahhoga
tulla semmi kui jubba Kanaani-Ma Ra-
jale, Kileadi Mä jure; seäl sai Laban
neid tagga. Se olli temmale teada an-
tud kolmandel Päwal pärrast nende är-
ratullemist, et Jakob olli pöggenend.